

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 366/05
18.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА због кривичног дела разбојништва из чл.168. став 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалби браниоца оптуженог адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору К. 84/04 од 08.12.2004. године, после седнице већа одржане у смислу чл.375. ЗКП дана 18.04.2005. године, у присуству оптуженог АА, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Сомбору К. 84/04 од 08.12.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Сомбору К.84/04 од 08.12.2004. године (омашком у пресуди означен датум 07.12.2004. године, с обзиром да је пресуда објављена 08.12.2004. године) оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из чл.168. став 1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 2 - две године, у коју му је сходно одредби чл.50. ОКЗ урачунато време проведено у притвору почев од 06.10.2004. године до правноснажности пресуде; одлучено је да трошкови кривичног поступка у износу од 49.050,00 динара падају на терет буџетских средстава; оптужени је ослобођен плаћања судског паушала; оштећени је у смислу чл.206. став 2. ЗКП упућен на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати том суду на поновно суђење или да се преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што ће се оптужени осудити за кривично дело самовлашћа из чл.225. став 2. у вези става 1. КЗ РС и кривично дело лаке телесне повреде из чл.54. став 2. КЗ РС, са предлогом изрицања блаже казне. Жалбом је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени оптужени и бранилац.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж. 496/05 од 16.03.2005. године предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу чл.375. ЗКП у присуству оптуженог АА а у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, адвоката АБ, размотрио је све списе предмета заједно са побијаном пресудом па је по оцени навода жалбе нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП).

Не постоје ни битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.11. ЗКП на које се у жалби браниоца оптуженог указује - о томе да су разлози у побијаној пресуди супротни сами себи и садржини исправа и записника. Ово стога што је поклоњена вера исказу сведока ББ на чијем исказу се пресуда заснива и утврђено да је оптужени критичном приликом имао нож и претио оштећеном, иако поменута сведокиња тврди да није видела нож у рукама оптуженог и да он ножем није претио оштећеном, т.ј. да она није видела да је постојао сукоб између оптуженог и оштећеног, већ су само разговарали.

Врховни суд налази да су жалбени наводи неосновани, јер се побијана пресуда не заснива на исказу сведокиње ББ, а везано за поменуте околности које бранилац наводи у жалби, јер су све те околности односно чињенице утврђене на основу исказа оштећеног и осталих материјалних доказа у списима.

Жалбом браниоца оптуженог оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања, при чему се истиче да је оптужени узео возило од оштећеног како би побегао са лица места јер се плашио полиције, а чињеница да је то возило нудио на продају за 750 ЕУР-а, најбоље говори да оптужени није имао намеру да присвајањем возила себи стекне противправну имовинску корист, јер за исто није тражио ни приближну цену вредности возила. Осим тога, по жалби није у својству сведока саслушана ВВ, мајка сведокиње ГГ, која је била пријатељица оптуженог, а на околност да ли је оштећени ДД њој лоше говорио о оптуженом, па да се у том делу провери материјална одбрана оптуженог, да ли је он оштећеног хтео критичном приликом укорити и заплашити, јер је оштећени ружно говорио о њему ВВ, мајци његове девојке, или је пак намера оптуженог била да над оштећеним изврши разбојништво, како је то погрешно закључио првостепени суд.

На крају, по питању умишљаја оптуженог треба ценити мишљење оба вештака и неуропсихијатра и психијатра коју су изричито у тврдњи да је оптужени у свом казивању искрен, а оштећени неискрен.

Жалбени наводи браниоца оптуженог и у овом делу су неосновани.

Правилно је првостепени суд утврдио да је оптужени одузимањем путничког возила од оштећеног имао намеру прибављања противправне имовинске користи на шта управо упућује чињеница да је то возило нудио на продају сведоку ЋЋ, што не оспорава оптужени, а поменути сведок потврђује, при чему је без значаја чињеница да је понуђена цена била далеко испод реалне вредности возила, јер управо то указује да је оптужени продајом туђе ствари хтео што пре доћи до новца. Саслушање сведокиње ВВ на околности предложене у жалби, без утицаја је на правилно утврђено чињенично стање и оцену одбране оптуженог. Ово тим пре што је сведокиња ГГ у својој изјави била потпуна, јасна и одређена, тврдећи да је оштећени ДД био у њеној кући, да је тражио оптуженог, да је том приликом рекао да му оптужени дугује 75 ЕУР-а и да је то она саопштила оптуженом АА, те му предложила да дуг има да врати оштећеном (страна 8. став 3. образложења пресуде), а њен исказ је у сагласности са изјавом оштећеног Стеве Јаковљевића који такође наводи да му је оптужени дуговао 75 ЕУР-а за возње које је обавио возећи га својим такси возилом. На крају, налаз и мишљење психолога ЕЕ и неуропсихијатра ЖЖ, суд је оценио у погледу психичког стања оптуженог и његове урачунљивости у време извршења кривичног дела, о чему су у побијаној пресуди на страни 11. став последњи настављено на страни 12. дати ваљани разлози, које прихвата у потпуности и овај суд, па је без утицаја навод у жалби браниоца оптуженог који се односи на искреност односно неискреност оптуженог, односно оштећеног.

Према томе, чињенично стање - како у погледу чињеница које чине обележје кривичног дела у питању, тако и у погледу оних које се тичу психичког односа оптуженог АА, правилно је и потпуно утврђено, а квалификацијом дела по чл.168. став 1. КЗ РС и кривични закон је правилно примењен, о чему су у побијаној пресуди дати разлози на страни 12. став 2. образложења, које прихвата и Врховни суд.

Зато се супротни жалбени наводи браниоца оптуженог о томе да је у питању кривично дело самовлашће из чл.225. став 2. у вези става 1. КЗ РС у стицају са кривичним делом лаке телесне повреде из чл.54. став 2. КЗ РС, показују потпуно неоснованим.

Неоснована је жалба браниоца оптуженог и у погледу одлуке о казни.

Првостепени суд је правилно утврдио и оценио све околности од значаја за одмеравање казне оптуженом.

Дат је и одговарајући значај утврђеним олакшавајућим околностима (оптуђени је у време извршења кривичног дела био млад, рођен је јула месеца 1983. године, без запослења је, а његове материјалне и породичне прилике су лоше). Суд је имао у виду и особито олакшавајуће околности наведене на страни 13 побијане пресуде, при чему је дат одговарајући значај и ранијој осуђиваности оптуђеног. С тога је одмерена казна оптуђеном са урачунавањем времена проведеног у притвору сразмерна степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и кривичне одговорности и нужна за остваривање у закону прописане сврхе кажњавања - чл.33. ОКЗ.

Зато се супротни жалбени наводи браниоца оптуђеног са предлогом изрицања казне затвора у краћем временском трајању, показују неоснованим.

Са свега напред изложеног, а на основу чл.388. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

вс